Р Е Ш Е Н И Е
№ 4211

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 28.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1401** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]1А, № 522, вх.1, ет.1, ап. 2, представлявано от управителя Г. М. срещу ревизионен акт №[ЕГН]/26.08.2013г., издаден от В. В. В., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта, в която е потвърден и изменен с решение № 31/09.01.2014г. на директора на дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП. С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС на дружеството в размер на 877 178.3 лева главница и съответните лихви за данъчни периоди от месец ноември 2007г. до месец април 2009г., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма]” и са определени задължения по ЗКПО в размер общо на 325 988.41 лева главница и лихви за 2007г. и 2008г. С решението на директора на дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП ревизионният акт е отменен в частта на установените задължения за ДДС за данъчен период месец декември 2007г. и изменен от 60 887.20 лева ДДС за внасяне на 13 395.20 лева ДДС за внасяне за месец юли 2008г. и за месец декември 2008г. от 74 806.77 лева ДДС за внасяне на 30 034.77 лева за внасяне, ведно със съответните лихви, потвърден в останалата част. Р. акт е предмет на съдебен контрол в частта, в която е потвърден и изменен с решението на директора на дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта, в която е изменен и потвърден при оспорването по административен ред с искане за неговата отмяна като необоснован и

незаконосъобразен, издаден при допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила, както и обявяването му за нищожен в частта на установените задължения по ЗДДС за 2007г., на основание чл. 109, ал. 1 от ДОПК. Оспорват се констатациите, че [фирма] не е извършвало реални доставки на отпадъчно желязо и се приемат за несъществуващи осъществените от дружеството доставки към негови клиенти. Протоколите за извършени проверки в базите на дружеството са от последващи периоди и от тях не може да се направи заключение, че през предходните данъчни периоди на площадките не се е извършвала дейност. Фактурите са подписани от управителя на дружеството и направените изводи за неавтентичност на документите са необосновани. Твърденията на физическите лица, предавали отпадъци на [фирма] и които отричат да са имали отношения с дружеството следва да се разглеждат съвкупно с останалите представени доказателства, като се отчетат интересите на тези лица, периода от време, обстоятелството, че нямат задължение да водят отчетност на предадените от тях вторични суровини. Правят се възражения, че незаконосъобразно е увеличен финансовия резултат по ЗКПО за 2007г. във връзка с непризнати доставки на услуги от [фирма] и за 2008г. във връзка с непризнати доставки от [фирма] и [фирма]. Оспорва се доказателствената сила на данните от системата на НАП, навеждат се доводи за нарушение на чл. 115, ал. 2 от ДОПК. Също така жалбоподателят счита за незаконосъобразно корегирането на декларирания резултат по ЗДДС и непризнаването на реално осъществени доставки от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Фактурите за товаро-разтоварни и транспортни дейности, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] са дейности, които обслужват търговията с метални отпадъци и попадат под разпоредбата на чл.163а и следващите от ЗДДС. В хода на ревизионното производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, не са установени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай, съгласно изискването на чл. 3, ал. 2 от ДОПК, не са приобщени ревизионните актове на доставчиците, неоткриването им на адресите и непредставяне на някои от изисканите доказателства не е основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит. Позовава се на решение на С. по съединени дела С – 80/2011 и С – 142/2011.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП”, чрез упълномощения си процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана като поддържа съображенията, изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП”. Представя писмено становище, в което разглежда практиката на С. относно данъчните измами. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ютеров от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения. Спазен е срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По съществото на жалбата:

Ревизията е възложена със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР)

№1207126/26.09.2012г., изменена със ЗВР№1300021/03.01.2013г., издадени от компетентни органи по приходите при ТД на НАП – С., упълномощени от изпълнителния директор на НАП. Ревизията е възложена за определяне на задълженията по ЗДДС на [фирма] за данъчни периоди от 01.11.2007г. до 30.04.2009г. и по ЗКПО от 01.01.2007г. до 31.12.2008г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад №1300021/19.02.2013г., връчен на пълномощник на ревизираното лице. Срещу ревизионния доклад в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение. Ревизията приключва с ревизионен акт №[ЕГН]/26.08.2013г., издаден от В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., упълномощен със Заповед № К 1300021 от 30.07.2013г., издадена от А. В. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., упълномощен със заповед № РД-01-1358/01.11.2012г. на директора на ТД на НАП С.. С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС на дружеството в размер на 877 178.30 лева главница и съответните лихви за данъчни периоди от месец ноември 2007г. до месец април 2009г., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма]" и са определени задължения по ЗКПО в размер общо на 325 988.41 лева главница и лихви за 2007г. и 2008г. От така определените общо задължения в размер на 1 203 166.71 лева са внесени 4069.34 лева или дължими 1 199 097.37 лева. С решението на директора на дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП ревизионният акт е отменен в частта на установените задължения за ДДС за данъчен период месец декември 2007г. и изменен от 60 887.20 лева ДДС за внасяне на 13 395.20 лева ДДС за внасяне за месец юли 2008г. и за месец декември 2008г. от 74 806.77 лева ДДС за внасяне на 30 034.77 лева за внасяне, ведно със съответните лихви, потвърден в останалата част.

От ревизираното лице са изискани и представени документи и писмени обяснения, приобщени са с протокол № 1301530/21.02.2013г. събраните при предходната ревизия доказателства, както и получените доказателства от Главна дирекция „Криминална полиция", извършени са насрещни проверки на преките доставчици на ревизираното лице, извършена е проверка на базата за съхранение на отпадъци от метали в [населено място] и е приобщен протокола от извършената проверка на същата база при предходната ревизия.

По ЗДДС:

С ревизионния акт е прието, че са налице основания за корекция на декларираната данъчна основа на извършените продажби, поради липса на реалност на извършените от ревизираното лице доставки, като начисленият данък е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

По отношение на получените доставки, въз основа на събраните доказателства, анализирани подробно в ревизионния акт е направен извод за липса на реално осъществени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, поради което е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал.1, т. 1 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано по 47 фактури, издадени от [фирма], по 10 фактури, издадени от [фирма] и по 21 фактури, издадени от [фирма], описани в ревизионния доклад. Доставчикът [фирма] е издал процесните фактури в данъчни периоди месец февруари, месец април, месец май, месец юни, месец юли, месец август, месец септември, месец октомври и месец ноември 2008г. с предмет на доставките:различни модели лагери, никел, феромолибден, ферогитан, броячи, ламарина, тръби, туби, теракол, дюбели, лепила, найлон, олио, услуги по

договор. Изисканите писмени доказателства и обяснения от дружеството не са представени. Доставчикът е дерегистриран по ЗДДС от 20.11.2008г., има установени данъчни задължения в особено големи размери, включително и за периоди, през които са издадени процесните фактури. Към декември 2008г. по данни от информационната система на НАП има назначени четири лица по трудов договор на длъжност „строителни работници". Ревизираното лице е представило справка за стоков поток, която включва издадените от доставчика фактури и клиентите към които са извършени продажбите [фирма], [фирма] и [фирма]. Доставчикът [фирма] е издал процесните фактури в данъчни периоди месец декември 2008г. с предмет на доставките латекс, фасаген, варов разтвор, грунд, лайсни, врати, осветление, феромолибден, ферогитан, услуги по договор. Изисканите писмени доказателства и обяснения от дружеството не са представени. Доставчикът е дерегистриран по ЗДДС от 30.03.2009г. По данни от информационната система на НАП има назначен по трудов договор един общ работник. Ревизираното лице е представило справка за стоков поток, която включва издадените от доставчика фактури и клиента, към когото са извършени продажбите - [фирма]. Доставчикът [фирма] е издал процесните фактури в данъчни периоди месец януари, месец февруари, месец март и месец април 2009г. с предмет на доставките ферохром, олово на блок, чугунен блок, рафинирано олио, автомобилни гуми, арматурно желязо, ризи с къс ръкав, тениски, обувки, боти, блажна боя, латекс, броячи, товаро - разтоварна дейност на стоки. Изисканите писмени доказателства и обяснения от дружеството не са представени. Доставчикът е дерегистриран по ЗДДС от 18.10.2009г., има установени данъчни задължения в особено големи размери, включително и за периоди, през които са издадени процесните фактури. По данни от информационната система на НАП към 31.12.2008г. има назначени по трудов договор четири лица на длъжност „строителни работници". Ревизираното лице е представило справка за стоков поток, която включва издадените от доставчика фактури и клиента, към когото са извършени продажбите - [фирма] и [фирма].

В частта на ревизията по ЗДДС в хода на ревизионното производство са събрани доказателства, че в счетоводството на ревизираното лице са осчетоводявани покупки на стоки – скрап, единствено от физически лица. Изискани са всички документи във връзка с декларираните покупки на скрап от физически лица, договори, покупко - изплащателни сметки, документи, от които да е видно количеството и вида на закупените стоки, списъци на физическите лица, предали отпадъците, обяснения за транспортиране и място на предаване. Представени са обяснения, че отпадъците са предадени от физически лица с техен транспорт, покупко –изплащателни разписки не представя с обяснение, че са нечетливи и разпокъсани, няма списък на лицата, представя обобщени протоколи за закупени отпадъци от физическите лица, съдържащи данни за стоката, вида и цената. Представен е договор за наем на недвижим имот от 08.01.2007г., представляващ дворно място, парцел XV-514 по плана на [населено място],[жк]. С протокол № 0040428/14.09.2009г. при посещение на обекта е установено, че площадката за търговия с отпадъци в [населено място] не функционира, няма кантар, мястото е обрасло с храсти и дървета и е непроходимо. При втора проверка с протокол от 27.11.2012г. е установено, че е построена сграда в имота, но няма складирани отпадъци, работници, представител на дружеството. От приобщено като доказателство в хода на ревизионното производство писмо вх. № 22884/16.12.2011г. на ГДБОП с приложена справка и обяснения на физически лица,

посочени като предавали отпадъците от черни и цветни метали е видно, че физическите лица в обясненията си са заявили, че не познават такова дружество [фирма] и не са предавали такова количество желязо. Поради непредставяне от страна на ревизираното лице на изисканите при ревизията документи, органът по приходите е приложил чл. 37, ал. 4 от ДОПК. Приел е, че липсват доказателства за реално извършени доставки на скрап от физически лица, поради което неправилно са издадени протоколите по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 163б от ЗДДС и е извършена корекция не само на размера на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС, но и в размера на начисления ДДС като задължение към бюджета в съответните данъчни периоди.
По отношение на издадените протоколи от ревизираното лице по чл.117, ал. 2 от ЗДДС в данъчни периоди месец декември 2007г., месец юли 2008г. и месец декември 2008г. с предмет на доставките „товаро –разтоварна дейност" по ОЧЦМ по издадени фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] с решението на директора на дирекция „ОДОП" е изменен ревизионния акт като е намален установения дължим размер на ДДС с 147 440 лева, представляващ неправомерно начислен с протоколите по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС данък в данъчни периоди месец декември 2007г., месец август 2008г. и месец декември 2008г. по фактури №288/12.07.2008г., № 291/19.07.2008г., № 293/25.07.2008г. и №294/31.07.2008г., издадени от [фирма], по фактура №845/10.12.2008г., № 847/13.12.2008г., №848/15.12.2008г.,№850/20.12.2008г. и №852/31.12.2008г., издадени от [фирма] и по фактури №1273/27.12.2007г.,№1274/27.12.2007г.,№1275/28.12.2007г.,№1276/28.12.2007г №1277/28.12.2007г., издадени от [фирма], всички с предмет товаро-разтоварна дейност на отпадъци от черни и цветни метали. В тази част изменения с решението на директора на дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП, ревизионен акт не е предмет на съдебен контрол, съгласно чл. 156, ал. 3 от ДОПК.
По ЗКПО:
Извършени са насрещни проверки на [фирма], [фирма] и [фирма]. От страна на доставчиците и от страна на ревизираното лице не са представени изисканите документи и писмени обяснения в пълен обем. Понеже доставките не са приети за реално осъществени, ревизиращият орган е приел, че са налице основания за преобразуване на финансовия резултат на [фирма] за 2007г. и 2008г., на основание чл. 16, ал.2, т. 4 от ЗКПО в посока увеличение със стойността на данъчната основа по фактурите и корекция на декларирания корпоративен данък. При справка в информационната система на НАП е установено, че за месец декември 2007г. [фирма] няма назначени лица на трудов договор. По обяснения от страна на доставчика, услугите, предмет на доставката са извършени от петима работници, назначени на граждански договори. За тях няма данни в информационния масив на НАП за изплатени възнаграждения за периода. Дейността е декларирана като извършвана на площадката, находяща се в [населено място], западна промишлена зона. Прието е че доставки на услуги реално не са извършени. Поради изложеното в частта на облагането по ЗДДС относно липсата на доказателства за реалност на доставките, направените във връзка с тях разходи не са признати и в частта на облагането по ЗКПО. Финансовият резултат за 2007г. е увеличен със сумата от 275 880 лева, представляваща отчетени товаро – разтоварни разходи по издадени от [фирма] фактури, за 2008г. е увеличен със сумата от 1 907 093.65 лева отчетени разходи по фактури, издадени от [фирма] и [фирма]. В резултат на това са

установени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 27 588 лева за 2007г. и в размер на 190 709.36 лева за 2008г., ведно със съответните лихви.
На жалбоподателя са дадени указания, че не доказва реалност на доставките, не доказва предаване на предмета на доставката, когато се касае за стока, не доказва наличие на предпоставки за признаване право на приспадане на данъчен кредит. В хода на съдебното производство доказателства не са представени.
От страна на ответника по жалбата са представени съдебно решение №4535/04.02.2014г. по адм.дело № 9245/2013г., с което е отхвърлено оспорването по жалба на [фирма] срещу ревизионен акт №[ЕГН]/23.05.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма], поради липса на реално осъществени доставки. Представено е становище относно наличие на данни за данъчна измама с подробно мотивирани доводи и посочена съдебна практика от решения на С..

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.
Р. акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал.2 от ДОПК, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, надлежно оправомощен със заповед № К 1300021 от 30.07.2013г., издадена от А. В. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., упълномощен със заповед № РД-01-1358/01.11.2012г. на директора на ТД на НАП С.. Р. акт е съставен в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Не е основателно възражението за нищожност на ревизионния акт в частта за задълженията за 2007г., на основание чл. 109, ал.1 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. За задълженията по ЗДДС за 2007г., срокът по чл. 109, ал. 1 от ДОПК започва да тече от 01.01.2008г. и изтича на 01.01.2013г. Заповедта за възлагане на ревизия е издадена на 26.09.2012г., преди изтичане на 5 – годишния срок. За задълженията по ЗКПО за 2007г. срокът за подаване на декларацията по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО е 31 март 2008г. и 5 - годишния срок започва да тече от 01.01.2009г. и към датата на издаване на заповедта за възлагане на ревизия не е изтекъл.
Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ревизионния акт. Същият е основан на фактите, от значение за процесните доставки, установени безпристрастно от органите по приходите със средствата, регламентирани в ДОПК, съгласно изискванията на чл. 3, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК. Както от ревизираното лице, така и от неговите доставчици са изискани документи и писмени обяснения по относимите факти с оглед правилното приложение на закона. Представените доказателства са обсъдени в съвкупност, приобщени са доказателствата от предходната ревизия, събрани са данни от информационните масиви на НАП. Към жалбата

по съдебен ред не са приложени никакви доказателства, такива не са поискани. В хода на съдебното производство не са представени нови, различни доказателства от събраните в хода на ревизионното производство. В доказателствена тежест на жалбоподателя е установяването на съществуването на фактите, въз основа на които заявява права. Такава възможност е предоставена и в хода на ревизионното и в хода на съдебното производство. Не е основателно възражението, че данните от информационните масиви на НАП не са доказателство, доколкото същите имат доказателствена сила на официален документ. Относно ревизионните актове на преките доставчици, констатациите в тях за неучастващо в ревизионното производство лице каквото в случая е ревизираното лице нямат обвързваща доказателствена сила. В случая са разгледани съвкупно с останалите доказателства, събрани в хода на ревизионното производство и са обсъдени в ревизионния акт. Относно последващите доставки е представено съдебно решение №4535/04.02.2014г. по адм.дело № 9245/2013г., с което е отхвърлено оспорването по жалба на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма], поради липса на реално осъществени доставки. В тази връзка следва да се посочи практиката на С. в тази насока - решение по дело С-642/11 ([фирма]), а и в същия смисъл е и решение по дело С-643/11 [фирма]). И двете решения на С. акцентират на това, че дори в ревизионен акт на доставчик да не са извършени корекции на ДДС по доставките, по които получателят е упражнил правото на данъчен кредит, то това не означава, че с ревизионния акт на доставчика приходните органи са признали реалността на доставките. Нарушено е изискването чл. 115, ал.2 ДОПК към ревизиращите органи да се запознаят на място с намиращи се при ревизираното лице документи и други доказателства. Няма данни, същите да са извършили проверка в счетоводството на жалбоподателя в хода на ревизията, но нарушението не е съществено и не може да е основание за отмяна на ревизионния акт, доколкото при обжалване по съдебен ред съдът е длъжен да разреши правния спор по същество.

Не са допуснати нарушения на материалния закон, както в частта на установените задължения по ЗДДС, така и в частта на задълженията по ЗКПО. По отношение на декларираните продажби от ревизираното лице, на основание чл. 85 от ЗДДС не е извършена корекция на декларирания резултат за съответните периоди, но е прието, че е налице липса на реално осъществени доставки. По съображенията изложени по – горе обаче изводът е непротивопоставим на получателите по доставките.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по доставките от [фирма], [фирма] и [фирма], правилно в ревизионния акт, при обективно установени факти и след задълбочена преценка на доказателствата е обоснован извод за недоказване на основната водеща предпоставка – реално извършена облагаема доставка по смисъла чл. 6, ал. 1 от ЗДДС относно преобладаващите предмети на доставката и по чл. 9, ал. 1 от ЗДДС досежно услугите. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си

задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, което означава, че реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит. От друга страна, издаването на данъчна фактура не представлява сама по себе си данъчно събитие, а е частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, поради което той носи тежестта да докаже чрез надлежни доказателства правопораждания факт – извършването на доставка. В хода на ревизията и на съдебното производство не са ангажирани доказателства относно осъществяването на процесните доставки. В по-голямата си част доставките имат за предмет стоки, които представляват родово определени вещи. Правото на собственост върху родово определените вещи, съгласно чл. 24 от ЗЗД се прехвърля, когато вещите бъдат определени по съгласие на страните или когато бъдат предадени. В случая липсва доказателство за прехвърляне на собствеността върху стоките, предмет на доставките от тримата посочени доставчици. Няма приемо-предавателни протоколи, доказателства за товарене на стоките, място на натоварване, място на предаване, кантарни разписки, място на съхранение до последващата реализация. Посочената база в [населено място] е установено, че не е функционираща, а от страна на жалбоподателя не са представени никакви доказателства за опровергаване на тези констатации на органите по приходите. Доставчиците също не разполагат с търговски бази за съхранение на метали и останалите разнородни по вида си стоки, предмет на доставките. Последващите доставки са приети за нереално осъществени, за един от получателите по тях с влязло в сила съдебно решение на ВАС. Няма договори и доказателства за наличие на облигационна връзка между доставчиците и получателя. Няма доказателства за плащане по фактурите, нито на данъчната основа, нито на начисления данък. Основанието за отказ на правото на данъчен кредит не е липсата на кадрова обезпеченост на доставчиците или това, че те не са открити на декларираните от тях адреси за кореспонденция, а липсата на реално осъществена доставка на стоки и услуги. Следователно, отказът на ревизиращите да признаят на [фирма] правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма], [фирма] и [фирма] фактури на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС се явява формулиран при правилно приложение на материалния закон и след съвкупна преценка на събраните доказателства. Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици от който могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Наличието на реална доставка е факт от обективната действителност, който следва да се докаже чрез допустими доказателствени средства. В конкретния случай са издадени единствено фактури и предприети действия по осчетоводяването им. Тези действия не доказват реално осъществена доставка, когато липсва предаване на предмета на доставката. При условие, че е издадена фактура и е начислен данък без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1 т. 1 и т. 2 от

ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 ал.1 от същия закон.Настоящата съдебна инстанция споделя доводите на ответника по жалбата, че се касае за данъчна измама по смисъла на решение на С. по дело С-18/13. В такива случаи от значение за административното производство са предпоставките за дефиниране на извършено нарушение при упражняване на право на приспадане на данъчен кредит по фактура, която не документира реално извършена облагаема доставка, което е данъчна измама по смисъла на решенията на С. и не са приложими дефинициите в НК, съответно не е необходимо наличие на влязла в сила присъда, за да се приложи текста на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, съответен на разбирането на С. за данъчна измама.

Р. акт в тази част не противоречи на разпоредбите на Директива 2006/112/ЕС, доколкото и по смисъла на Директивата правото на приспадане на данъчен кредит възниква при настъпване на данъчно събитие, дефинирано в чл.63 от Директивата като доставка на стоки и услуги. Не противоречи и на решения на С. по съединени дела С - 80/11 и С – 142/11, тъй като се касае не за нарушения на доставчика, а за липса на реална доставка от издателя на фактурата, което е материалноправно условие за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по Директива 2006/112/ЕС и е посочено като такава предпоставка в решението на С..

Оспорването на ревизионен акт №[ЕГН]/26.08.2013г., издаден от В. В. В., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 413 011.63 лева главница по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] и в частта на начислените лихви е неоснователно и недоказано и следва да бъде отхвърлено.

Р. акт в частта, в която се приема, че неправилно са издадени протоколи по чл. 117, ал.2 от ЗДДС във връзка с чл. 163б от ЗДДС за доставки на скрап от физически лица също е обоснован и законосъобразен. След като липсват доказателства за реално извършени такива доставки, правилно е прието, че протоколите са издадени без основание. Няма функционираща площадка за изкупуване и съхранение на отпадъци, физическите лица отричат да са предавали скрап на [фирма] или да са в облигационни отношения с дружеството, не са представени договори, покупко - изплащателни сметки, документи, от които да е видно количеството и вида на закупените стоки, списъци на физическите лица, предали отпадъците, обяснения за транспортиране и място на предаване. При тези констатации неопровергани от ревизираното лице с допустимите доказателства и доказателствени средства правилно е прието, че протоколите по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 163б от ЗДДС са издадени без основание и е извършена корекция не само на размера на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС, но и в размера на начисления ДДС като задължение към бюджета в съответните данъчни периоди.

В частта на установените задължения по ЗКПО за 2007г. и 2008г., обосновано и законосъобразно е извършена корекция на декларирания финансов резултат на дружеството по чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО и е установен дължим корпоративен данък за внасяне. За 2007г. финансовият резултат е увеличен с 275 880 лева, представляваща стойност на данъчната

основа по фактури, издадени от [фирма] за товаро-разтоварна дейност. За 2008г. финансовият резултат е увеличен с 1 907 093.65 лева, данъчна основа по фактури, издадени от [фирма] и [фирма], осчетоводени като разходи за транспортни услуги. Нито от доставчика, нито от ревизираното лице са представени доказателства за реално извършване на услугите. Според дефиницията, съдържаща се в чл. 8 от ЗДДС, услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранна валута, използвани като платежно средство. Доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност. В случая тези обстоятелства не са доказани,няма представени договори, доказателства за плащане, не е установено къде са извършвани тези услуги и с какъв ресурс, при условие, че получателят няма реално функционираща площадка за съхранение и преработка на отпадъци. Не са опровергани констатациите при проверката на място на декларираната площадка в [населено място],[жк]в протокол №0040428/14.09.2009г. С този протокол при посещение на обекта е установено, че площадката за търговия с отпадъци в [населено място] не функционира, няма кантар, мястото е обрасло с храсти и дървета и е непроходимо. Няма доказателства и с какви ресурси са предоставени услугите, доколкото данните за доставчика от информационната система на НАП са за липса на трудови договори и платени възнаграждения по граждански договори от [фирма]. Доставчиците [фирма] и [фирма] също не разполагат с ресурс за осъществяване на декларираните транспортни услуги, нито е ясно какво е транпортирано, в каква посока, няма данни за място на товарене, място на предаване, съпътстващи транспорта документи, превозни средства, осъществили транспорта. При условие, че за 2007г. и 2008г. са установени разходи за услуги, отчетени за услуги, които ревизираното лице не е получило, правилно е прието, че разходите са документално необосновани по смисъла на чл. 26 от ЗКПО и на основание чл.16, ал. 1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО не са признати за данъчни цели и с тяхната стойност е увеличен декларирания финансов резултат, въз основа на което е определен и дължимия данък.

Не са налице основания за отмяна на ревизионния акт и в частта, в която финансовият резултат за 2007г. е увеличен със сумата от 275 880 лева, представляваща отчетени разходи по издадени от [фирма] фактури, за 2008г. е увеличен със сумата от 1 907 093.65 лева отчетени разходи по фактури, издадени от [фирма] и [фирма]. В резултат на това са установени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 27 588 лева за 2007г. и в размер на 190 709.36 лева за 2008г., ведно със съответните лихви.

Оспорването на ревизионен акт №[ЕГН]/26.08.2013г., издаден от В. В. В., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта, в която е потвърден и изменен с решение №31/09.01.2014г. на директора на дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП по жалба на [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]1А, № 522, вх.1, ет.1, ап. 2, представлявано от управителя Г. М. е неоснователно и недоказано и следва

да бъде отхвърлено изцяло.

Предвид изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и от двете страни разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК на административния орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 684 лева, определено по реда на чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отд., 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на ревизионен акт №[ЕГН]/26.08.2013г., издаден от В. В. В., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта, в която е потвърден и изменен с решение №31/09.01.2014г. на директора на дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП по жалба на [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]1А, № 522, вх.1, ет.1, ап. 2, представлявано от управителя Г. М..

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]1А, № 522, вх.1, ет.1, ап. 2, представлявано от управителя Г. М. да заплати на дирекция ОДОП" при ЦУ на НАП [населено място] разноски в размер на 12 684 (дванадесет хиляди шестотин осемдесет и четири) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: